

ประกาศจังหวัดเชียงราย
เรื่อง การคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

การคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย นับว่าเป็นการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบำเพ็ญตนเพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังเป็นการยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคคลที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายและของชาติ กระทำความดีและคุณประโยชน์ เพื่อส่วนรวมจนเป็นที่ประจักษ์ เป็นแบบอย่างและเป็นที่ยอมรับของคนในจังหวัดเชียงราย เหมาะสมแก่ การยกย่องเชิดชูเกียรติ

จังหวัดเชียงราย ได้เล็งเห็นความสำคัญของบุคคลที่ได้สร้างคุณงาม ความดี และทำ คุณประโยชน์ต่อเมืองเชียงรายนี้อย่างดี จึงร่วมกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย และสภาวัฒนธรรม จังหวัดเชียงราย กำหนดกิจกรรมคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อประกาศเกียรติคุณ ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลให้การสนับสนุน ส่งเสริม และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายและของชาติ กระทำความดี และคุณประโยชน์เพื่อส่วนรวม จนเป็นที่ประจักษ์ เป็นแบบอย่างและเป็นที่ยอมรับของคนในจังหวัดเชียงราย เหมาะสมแก่การยกย่อง เชิดชูเกียรติ

๒. เพื่อเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ ผลงานของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นที่รู้จักของ คนทั่วไป

ดังนั้น จึงประกาศการคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย เพื่อให้บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กรหรือ หน่วยงาน เสนอชื่อบุคคลที่สมควรเข้ารับการคัดเลือกเป็นคนดีศรีเชียงราย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย ตามภาคผนวก ก. และแบบเสนอผลงานเข้ารับการ คัดเลือกคนดีศรีเชียงราย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ภาคผนวก ข.

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายพุมพิงศ์ ศิริมาตย์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

๑. กรอบแนวคิดการดำเนินงาน

จากการที่โลกมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะกระแสอินเทอร์เน็ตและโซเชียลเน็ตเวิร์คที่ก่อให้เกิดสังคมไร้พรมแดนอันนำไปสู่การหลั่งไหลทางวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง และส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สังคมไทยก็ตกอยู่ในภาวะเดียวกัน วัฒนธรรมไทยดั้งเดิมบางส่วนกำลังเลือนและอาจสูญหายไป โดยเฉพาะมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอันเป็นรากฐานของวัฒนธรรมไทย และองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งในเอกลักษณ์ของชนชาติไทย ซึ่งเป็นทุนที่สำคัญของชุมชน ท้องถิ่น และสังคมไทย

องค์การยูเนสโก (Unesco) เห็นความจำเป็นในการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จึงได้ออกอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ค.ศ. ๒๐๐๓ ขึ้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือจากนานาประเทศ รัฐบาลไทยก็ได้ตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ อีกทั้งเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ค.ศ. ๒๐๐๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

จังหวัดเชียงราย โดยสภาวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย ร่วมกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย จึงได้มีแนวคิดในการคัดเลือกคนดีศรีจังหวัดเชียงราย ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามประเภทสาขามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๖ สาขา คือ (๑) สาขาวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา (๒) สาขาศิลปะการแสดง (๓) สาขาแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล (๔) สาขาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล (๕) สาขางานช่างฝีมือดั้งเดิม และ (๖) สาขาการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

คนดีศรีเชียงราย หมายถึง บุคคลที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายและของชาติ กระทำความดีและคุณประโยชน์เพื่อส่วนรวมจนเป็นที่ประจักษ์เป็นแบบอย่างและเป็นที่ยอมรับของคนในจังหวัดเชียงราย เหมาะสมแก่การยกย่องเชิดชูเกียรติ

๒. สาขาการคัดเลือกเป็นคนดีศรีเชียงราย จำนวน ๖ สาขา สาขาละ ๑ คน**๒.๑ วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา**

วรรณกรรมพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องราวที่ถ่ายทอดอยู่ในวิถีชีวิตชาวบ้าน ด้วยวิธีบอกเล่าเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นภาพ

๒.๑.๑ วรรณกรรมพื้นบ้านแบ่งออกเป็น ๗ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) นิทานพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องเล่าพื้นบ้านที่สืบทอดกันมา เช่น นิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ นิทานประจำถิ่น นิทานคติ นิทานอธิบายเหตุ นิทานเรื่องสัตว์ นิทานเรื่องผี นิทานมุขตลก นิทานเรื่องไม้ นิทานลูกโซ่หรือเรื่องเล่าอื่นที่มีลักษณะเป็นนิทานพื้นบ้าน

(๒) ตำนานพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องเล่าที่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อ สันตคติศีลพิธีกรรม ศาสนา และประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น

(๓) บทร้องพื้นบ้าน หมายความว่า คำร้องที่สืบทอดกันมาในแต่ละโอกาส เช่น บทกล่อมเด็ก บทร้องเล่น บทเกี่ยวพาราสี บทร้องเพลงพื้นบ้าน บทจ้อย คำแซ่ หรือคำร้องอื่นที่มีลักษณะเป็นบทร้องพื้นบ้าน

/(๔) บทสวด

(๔) บทสวดหรือบทกล่าวในพิธีกรรม หมายความว่า คำสวดที่ใช้ประกอบในพิธีกรรม เช่น คำบูชา คำสมา คำเวณทวน คำให้พร คำอธิษฐาน คาถา บททำขวัญ บทอาถรรพ์ บทประกอบการรักษาโรคพื้นบ้าน หรือคำสวดอื่นที่มีลักษณะเป็นบทสวดหรือบทกล่าวในพิธีกรรม

(๕) สำนวน ภาษิต หมายความว่า คำพูดหรือคำกล่าวที่มีสัมผัสคล้องจองกันเพื่อความสนุกสนาน หรือใช้ในการสั่งสอน เช่น โวหาร คำคม คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย คำผวน หรือคำพูดหรือคำกล่าวอื่นที่มีลักษณะเป็นสำนวน ภาษิต

(๖) ปริศนาคำทาย หมายความว่า ข้อความที่ตั้งเป็นคำถาม เพื่อให้ผู้ตอบได้ทายหรือตอบปัญหา เช่น คำทาย ปัญหาเขาวงกต ฆะหมี่ หรือข้อความอื่นที่มีลักษณะเป็นปริศนาคำทาย

(๗) ตำรา หมายความว่า องค์ความรู้ที่มีการเขียนบันทึกในเอกสารโบราณ เช่น ตำราโหราศาสตร์ ตำราดูลักษณะคนและสัตว์ ตำรายา หรือองค์ความรู้อื่นที่มีลักษณะเป็นตำรา

๒.๑.๒ ภาษา หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้สื่อสารในวิถีชีวิตของแต่ละกลุ่มชน ซึ่งสะท้อนโลกทัศน์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน ทั้งเสียงพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ภาษาแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษาไทย หมายความว่า ภาษาประจำชาติ หรือภาษาราชการที่ใช้ในประเทศไทย

(๒) ภาษาถิ่น หมายความว่า ภาษาไทยที่ใช้สื่อสารในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ และภาษาไทยถิ่นใต้

(๓) ภาษาชาติพันธุ์ หมายความว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในชุมชนท้องถิ่น ของประเทศไทย เช่น ภาษาเขมรถิ่นไทย ภาษาม้ง ภาษาซอง ภาษามอแกน ภาษาลื้อ ภาษาญ้อ ภาษาพวน หรือภาษาอื่นที่มีลักษณะเป็นภาษาชาติพันธุ์

(๔) ภาษาสัญลักษณ์ หมายความว่า ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารด้วยภาษามือ ภาษาท่าทางอักษร หรือสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

๒.๒ ศิลปะการแสดง

ศิลปะการแสดง หมายความว่า การแสดงดนตรี การขับร้อง การรำ การเต้น และละคร ที่แสดงเป็นเรื่องราว ทั้งที่เป็นการแสดงตามขนบแบบแผน หรือมีการประยุกต์เปลี่ยนแปลง การแสดงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการแสดงสดต่อหน้าผู้ชม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อความงามความบันเทิงหรือเป็นงานแสดงที่ก่อให้เกิดการคิดวิพากษ์ นำสู่การพัฒนา และเปลี่ยนแปลงสังคม ศิลปะการแสดงแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ ดนตรีและเพลงร้อง หมายความว่า เสียงที่เกิดจากเครื่องดนตรีและการขับร้อง ที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลง ทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ เพื่อบรรเลง ขับกล่อม ประกอบพิธีกรรมและประกอบการแสดงดนตรีและเพลงร้อง แบ่งออกเป็น ดนตรีและเพลงร้องในพิธีกรรม ดนตรีและเพลงร้องในการแสดง ดนตรีและเพลงร้องเพื่อการประกวดประชัน ดนตรีและเพลงร้องเพื่อความรื่นเริง

๒.๒.๒ นาฏศิลป์และการละคร หมายความว่า การแสดงที่ใช้ร่างกาย ท่วงท่า การเคลื่อนไหว ท่าเต้น ท่ารำ การเชิด อาจสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับการพากย์ เจริญ การใช้เสียงดนตรี บทร้อง บทละครและอุปกรณ์ประกอบการแสดง ซึ่งสื่อถึงอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราว อาจแสดงร่วมกับดนตรีและการขับร้องหรือไม่ก็ได้ นาฏศิลป์และการละคร แบ่งออกเป็น นาฏศิลป์และการละครในพิธีกรรม นาฏศิลป์และการละครที่เป็นเรื่องราวและแสดงเป็นชุดแต่ไม่เป็นเรื่องราว

๒.๓ แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล

แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล หมายความว่า การประพาดปฏิบัติและการกระทำกิจกรรมในแนวทางเดียวกันของคนในชุมชนที่สืบทอดกันมาบนหนทางของมงคลวิถี นำไปสู่สังคมแห่งสันติสุข แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์ แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ มารยาท หมายความว่า การประพาดปฏิบัติที่ต้งามต่อผู้อื่น เช่น การแสดงความเคารพ การส่งและการรับสิ่งของ การกิน การพูด การยืน การเดิน การนั่ง การนอน การแต่งกาย

๒.๓.๒ ประเพณี หมายความว่า สิ่งที่ยึดถือประพาดปฏิบัติสืบทอดกันมาจนเป็นแบบแผนขนบธรรมเนียม หรือจารีตประเพณี ซึ่งเกี่ยวกับศาสนา เทศกาล วงจรชีวิต และการทำมาหากิน

(๑) ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา เช่น การสวดมนต์ การเทศน์ การทอดกฐิน การทอดผ้าป่าประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีลากพระ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

(๒) ประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล เช่น งานสงกรานต์ งานลอยกระทง งานบุญเดือนสิบ งานตานก๋วยสลาก งานผีตาโชน งานแข่งเรือ งานบุญบั้งไฟ

(๓) ประเพณีเกี่ยวกับวงจรชีวิต เช่น การเกิด การตั้งชื่อ การบวชการแต่งงาน พิธีบายศรีสู่ขวัญ พิธีกรรมเหยา ประเพณีผูกเสี่ยว การขึ้นบ้านใหม่ การตาย

(๔) ประเพณีเกี่ยวกับการทำมาหากิน เช่น พิธีบูชาแม่โพสพ พิธีทำขวัญข้าว พิธีไหว้ครู พิธีกรรมขอฝน พิธีวางศิลาฤกษ์ ประเพณีลงเล

๒.๔ ความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

ความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล หมายความว่า องค์ความรู้ วิธีการทักษะ ความเชื่อ แนวปฏิบัติและการแสดงออกที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติเพื่อการดำรงชีวิต ความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาลแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

๒.๔.๑ อาหาร และโภชนาการ หมายความว่า สิ่งที่มีมนุษย์บริโภค รวมถึงวิธีการปรุง และประกอบอาหาร รูปแบบการบริโภค และคุณค่าทางโภชนาการ

๒.๔.๒ การแพทย์แผนไทย และการแพทย์พื้นบ้านไทย

(๑) แพทย์แผนไทย หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจวินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริม และฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และรวมถึงการเตรียมการผลิตยาแผนไทย และการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์

(๒) การแพทย์พื้นบ้านไทย หมายความว่า การตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด การรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริม และการฟื้นฟูสุขภาพ โดยใช้องค์ความรู้ซึ่งสืบทอดกันมาในชุมชนท้องถิ่นหรือกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ด้วยกรรมวิธีการแพทย์แผนไทย หรือการแพทย์พื้นบ้านไทย

๒.๔.๓ โหราศาสตร์และดาราศาสตร์

(๑) โหราศาสตร์ หมายความว่า ความรู้ ความเชื่อ ในการทำนายโชคชะตา ทำนายอนาคตของบุคคล และบ้านเมือง โดยอาศัยตำแหน่งของดวงดาวในเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้น

(๒) ดาราศาสตร์ หมายความว่า ความรู้จากการสังเกต และอธิบายธรรมชาติของดวงดาวและเทหวัตถุในท้องฟ้าที่นำมาใช้ในการดำรงชีวิต

/(๓) การจัดการ...

(๓) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม หมายความว่า ความรู้ในการจัดการระบบนิเวศ เพื่อการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

(๔) ชัยภูมิ และการตั้งถิ่นฐาน หมายความว่า ความรู้ และความเชื่อในการเลือกที่ตั้งเพื่อการอยู่อาศัยหรือวัตถุประสงค์อื่นตามสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมของชุมชน

๒.๕ งานช่างฝีมือดั้งเดิม

งานช่างฝีมือดั้งเดิม หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากภูมิปัญญา ทักษะฝีมือช่าง การเลือกใช้วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ และกลวิธีการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะ สะท้อนพัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา งานช่างฝีมือดั้งเดิมแบ่งออกเป็น ๙ ประเภท ดังต่อไปนี้

๒.๕.๑ ผ้า และผลิตภัณฑ์จากผ้า หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากเส้นใย ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น ทอ ถัก ปัก ตีเกลียว มัดหมี่ ชิด ยก จก เกาะล้วง พิมพ์ลาย ย้อม หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และผลิตภัณฑ์จากผ้า

๒.๕.๒ เครื่องจักสาน หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากวัตถุดิบ ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น จักตอก สาน ถัก ผูกมัด มัด ร้อย หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องจักสาน

๒.๕.๓ เครื่องรัก หมายความว่า งานที่ใช้ยางรักเป็นวัสดุสำคัญ ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น ถม ทับ ปิดทองรดน้ำ กำมะลอ ประดับมุก ประดับกระຈးสี ประดับกระຈးดุก ปั้นกระแฉะ หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องรัก

๒.๕.๔ เครื่องปั้นดินเผา หมายความว่า งานที่สร้างจากดินเป็นวัสดุหลัก ด้วยวิธีการปั้น ผึ่งแห้งเผาเคลือบ หรือวิธีการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

๒.๕.๕ เครื่องโลหะ หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากโลหะเป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หลอม เผา ตี หล่อ ตัด ตัด ขัด เจียร เชื่อม หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องโลหะ

๒.๕.๖ เครื่องไม้ หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากไม้เป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น แปรรูป ตัด เลื่อย แกะ สลัก สับ ขุด เจาะ ถาก กลึง ขุด ขัด ตกแต่งผิว หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องไม้

๒.๕.๗ เครื่องหนัง หมายถึง งานที่สร้างสรรค์จากหนังสัตว์เป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หมัก ฟอก ตากแห้ง ตัด เจาะ ฉลุ ลงสี หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องหนัง

๒.๕.๘ เครื่องประดับ หมายความว่า งานที่ประดิษฐ์จากวัสดุ เช่น หิน เปลือกหอย โลหะ มีค่าและอัญมณี ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หลอม หล่อ ดึง ตี ทูบ บู ดุน เลี่ยม แกะ สลัก ร้อย เชื่อมติด หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องประดับ

๒.๕.๙ งานช่างฝีมือดั้งเดิมที่ไม่สามารถจัดอยู่ใน ๘ ประเภทที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ปราสาทศพ งานช่างแทงหยวก หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานช่างฝีมือดั้งเดิม

๒.๖ การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หมายความว่า กิจกรรมทางกายและการออกกำลังกาย เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อชัยชนะ เพื่อการป้องกันตัว หรือเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ มีรูปแบบและวิธีการเล่นตามลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ที่ปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทย และมีเอกลักษณ์สะท้อนวิถีไทย การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

๒.๖.๑ การเล่นพื้นบ้าน หมายความว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ทำด้วยความสมัครใจเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่มุ่งเน้นการแข่งขัน และไม่หวังผลแพ้ชนะ เช่น จำใจ รื้อข้าวสาร ภูิกินหาง มอญซ่อนผ้า

๒.๖.๒ เกมพื้นบ้าน หมายความว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีลักษณะของการแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน มีกฎกติกาที่ยอมรับกันในกลุ่มผู้เล่น เช่น หมากเก็บ อีตัก มวยดับจาก ปิดตาตีหม้อ

๒.๖.๓ กีฬาพื้นบ้าน หมายความว่า การแข่งขันทักษะทางกายที่ต้องใช้ความสามารถทางการเคลื่อนไหว ตามกฎกติกา โดยมุ่งหวังผลแพ้ชนะ เช่น แล่นรู่ แข่งเรือ วิ่งควาย ตะกร้อลอดห่วง

๒.๖.๔ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หมายความว่า วิธีการหรือรูปแบบการต่อสู้หรือการป้องกันตัวที่ใช้ร่างกายหรืออุปกรณ์ โดยได้รับการฝึกฝนตามวัฒนธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดกันมา เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง

คุณสมบัติของบุคคลที่เข้ารับการคัดเลือก

๑) บุคคลที่เสนอชื่อหรือเสนอตนเองเข้ารับการคัดเลือกต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาเกิดอยู่ในจังหวัดเชียงราย หรือมีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ๕ ปี ขึ้นไป หรือทำงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ๕ ปีขึ้นไป

๒) บุคคลที่ถูกเสนอชื่อ หรือเสนอชื่อตนเองเข้ารับการคัดเลือก ต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริม และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายและของชาติ ตามสาขาที่ตนเองเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือก โดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันที่ส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือก

๓) มีผลงานที่กระทำความดี และคุณประโยชน์เพื่อส่วนรวมจนเป็นที่ประจักษ์ เป็นแบบอย่าง และเป็นที่ยอมรับของคนในจังหวัดเชียงราย

๔) เป็นบุคคลที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขามรดกภูมิปัญญาที่เสนอเข้ารับการคัดเลือกต่อชุมชน/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด/ภูมิภาค/ชาติ

๕) ไม่เคยถูกดำเนินคดีตามกฎหมายหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาคดีตามกฎหมาย

กำหนดการเสนอชื่อและส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือก

บุคคลหรือหน่วยงาน เสนอรายชื่อพร้อมผลงานของบุคคลฯ ส่งสภาวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย) ศาลากลางจังหวัดเชียงราย ชั้น ๒ ภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ขั้นตอนการคัดเลือก

๑. ประชาสัมพันธ์เชิญชวน เสนอชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติเสนอผลงานเข้ารับการคัดเลือกตามกำหนดเวลา

๒. บุคคลหรือหน่วยงาน เสนอรายชื่อพร้อมผลงานของบุคคลฯ ที่เห็นสมควรเข้ารับการคัดเลือกเป็นคนดีศรีเชียงราย ตามแบบฟอร์มการเสนอชื่อ เข้ารับการคัดเลือกฯ

๓. จัดประชุมคณะกรรมการคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย

๔. จังหวัดเชียงราย ประกาศผลการคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย

๕. จังหวัดเชียงราย มอบรางวัลเชิดชูเกียรติในที่ประชุมกรรมการจังหวัด หรือในโอกาสที่เหมาะสม

แบบเสนอผลงานเข้ารับการคัดเลือกคนดีศรีเชียงราย
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ภาพถ่าย

บุคคล : ภาพถ่ายหน้าตรงที่เป็นรูปปัจจุบัน

๑. สาขาที่เสนอเข้ารับการพิจารณาคัดเลือก

- ☐ ๑. สาขารรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
- ☐ ๒. สาขาศิลปะการแสดง
- ☐ ๓. สาขาแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
- ☐ ๔. สาขาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติ
- ☐ ๕. สาขางานช่างฝีมือดั้งเดิม
- ☐ ๖. สาขาการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้านและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

๒. ข้อมูลบุคคล

๒.๑ ชื่อ-นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว).....

อายุ..... วัน เดือน ปี เกิด

สถานที่เกิด โทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ

๒.๒ ภูมิลำเนาปัจจุบัน (ตามทะเบียนบ้าน) เลขที่ หมู่ที่ ตำบล

อำเภอ จังหวัด.....

๒.๓ ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ หมู่ที่ ตำบล

อำเภอ จังหวัด.....

๒.๔ สถานที่ทำงานตำแหน่งงาน.....

ที่ตั้งสถานที่ทำงาน (ชื่อ) เลขที่หมู่ที่

ตำบล อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....

๓. ประวัติ

๓.๑ ประวัติการศึกษา

.....
.....

๓.๒ ประวัติการทำงาน (การปฏิบัติงาน)

.....
.....

๓.๓ ประวัติการทำงาน/ผลงานที่เกี่ยวข้องกับการให้การสนับสนุน ส่งเสริม และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายและของชาติ ตามสาขาที่ตนเองเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือก โดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันที่ส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือก

.....
.....

๓.๔ ผลงานที่กระทำความดี และคุณประโยชน์เพื่อส่วนรวมจนเป็นที่ประจักษ์ เป็นแบบอย่าง และเป็นที่ยอมรับของคนในจังหวัดเชียงราย

.....
.....

๓.๕ ผลงานด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขามรดกภูมิปัญญาที่เสนอเข้ารับการคัดเลือกต่อชุมชน/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด/ภูมิภาค/ชาติ

.....
.....

๓.๖ รางวัล/เกียรติบัตร/โล่ประกาศเกียรติคุณ ที่เคยได้รับที่เกี่ยวข้องกับสาขามรดกภูมิปัญญาที่เสนอเข้ารับการคัดเลือก (ย้อนหลังไม่เกิน ๑๐ ปี นับถึงวันที่ส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือก)

.....
.....

๔. เหตุผลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานสาขาที่เสนอ

.....
.....

ทั้งนี้ ได้ส่งผลงานประกอบเป็นรูปเล่มมาพร้อมนี้

(ลงชื่อ)..... ☐ ผู้สมัคร ☐ ผู้เสนอชื่อ
(.....)

วันที่ เดือน..... พ.ศ. ๒๕๖๖

๕. การรับรองผลงาน

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....
ตำแหน่ง.....
ขอรับรองว่า (นาย/นาง/นางสาว).....เป็นบุคคลที่สมควรได้รับการพิจารณา
คัดเลือกเป็นคณบดีศรีเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สาขา.....
เป็นคนดี และประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม มีคุณธรรมและจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีและอุทิศตน
เพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และเป็นผู้ไม่มีประวัติการถูกลงโทษหรือต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดหรืออยู่
ระหว่างการถูกสอบสวน

(ลงชื่อ).....ผู้รับรองผลงาน
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่ เดือน.....พ.ศ.๒๕๖๖

หมายเหตุ : ผู้รับรองเป็นหัวหน้าหน่วยงาน ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ประธานองค์กร หรือผู้ที่เชื่อถือได้